

modo adu^{er}sa modo car^{it}ate modo bona modo mala. m^odo
 bilis est. ^{hoc} Tracu quod est, haec est, id est proprium nomen sibi te
 nit. Ego sum quisum, hoc & filius dicendo nisi & cre diderit
 ar quae ego sum; ad hoc per anet. & tu quis er principium;
 V^{er}itatis incomm^oditabilis est / anima m^odo bilis, quando ea
 pte anima & do uiderit bona par^{it}icipando sic bonae. quomo
 do tuus oculus par^{it}icipando uidit, Nam lumine sub^{tr}ecto
 non uidit, Cuius par^{it}icipat factu^u uidit; cum bonae esset, quae
 m^odo car^{it}ate in p^{er}itur / in egra bonitate p^{er}manet, si recedat ani
 ma & macula fiat / non minuitur bonitate, si reuertatur
 & bonae p^{ar}t non erit bonitate, Factu^u in oculo tuus par
 ticipat lucis huius & uidet, clausus est haec lucem non minuit,
 apertus est haec lucem non auget, haec dicitur similitudine
 fracturae in legere / quia si p^{er}cepta anima est p^{er}cepta apud
 dm / Cuius sit anima par^{it}icipat, si est casta anima est casti
 tas apud dm / cuius est par^{it}icipat anima, si est bona anima est
 bonitate apud dm / cuius est par^{it}icipat anima, si est uerax an
 ma ueritate apud dm / cuius est par^{it}icipat anima, Cuius par
 ticipat si non fuerit anima / omnis homo mendax, si omnis
 homo mendax / nullus homo deus uerax, Praeter uerax
 deus est uerax / quia genuit ueritatem. Aliud est uerax est
 hominis quia p^{er}cipit ueritatem. Aliud est uerax d^r quia genu
 it ueritatem. Ecce quo modo uerax est d^r non par^{it}icipa
 tendo / sed generando ueritatem. Vide uos in intellexisse
 & g^ode deo sufficiat uobis hodie / ceterae quae do
 dno placuerunt / sicut do nare rit & ponemus.
 ex pli cil xxxiii. Incipit
 xxxiii

AMBROSIUS IN EPISTOLA DIXIT ERGO IUSTIS
 CUM EXALTARE RIUS FILIUM HOMINIS USQUE AD
 ID QUOD DIEDICUM EST HAEC ILLO LOQUEN
 TE AUL II CRE DIDE PUNT IN EU
 itaque ego anima par^{it}icipando sic bona similitudine p^{er}cepta mala bonitate mendaciter
 par^{it}icipat bona; bonitate in cuiusda par^{it}icipat factu^u est